

عنوان مقاله:

ویژگی های فیزیکوشیمیایی گدازه های بازالتی آرارات در شمال گریک (آذربایجان غربی) بر اساس شیمی بلورهای کلینوپیروکسن: پیامدهای تکامل ماگما در خاستگاه پس از برخورد

محل انتشار:

فصلنامه کواترنری ایران، دوره 5، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

منیره خیرخواه - *Associated professor Research Institute for Earth Sciences*

خلاصه مقاله:

گدازه های بازیک کواترنری گریک (منتهی الیه بخش شمالی آذربایجان غربی)، در گستره ای با ضخامتی بیش از ۳۰ متر، حاصلی از جوان ترین تکاپوهای آتشفشانی آرارات کوچک در خاور ترکیه است. این آتشفشان در فلات ایرانی ترکی و در نزدیکی مرز ایران و ترکیه و ارمنستان قرار دارد که متأثر از برخورد قاره قاره عربی اورازپایی است. شیمی همه نمونه ها با ویژگی هایی مانند نسبت های La/Nb بالا و LILE افزایش یافته تاثیر مولفه فرورانش را در ماگمای سازنده گدازه های کواترنری منطقه نشان می دهد. کلینوپیروکسن، الیون، و پلاژیوکلاز کانی های تشکیل دهنده این گدازه ها هستند. با مطالعه شیمی کانی، مشخص شد کلینوپیروکسن (میانگین ترکیبی $Wo=0.38.5, En=0.51$) ترکیب دیوپسید دارد. منطقه بندی شیمیایی عادی و نوسانی بلورهای کلینوپیروکسن بر تاثیر تحولات ماگمایی منطقه و شرایط متفاوت اکسیداسیون و فوگاسیته اکسیژن دلالت دارد. با بررسی ترموبارومتری این کانی ها، تبلور پیروکسن در گستره دمایی ۱۲۰۰ درجه سانتی گراد (مقدار > 0.2 AIVI اتم در ساختار کلینوپیروکسن) و فشار ۸ تا ۱۱ کیلو بار مشخص شده است. درصد اکسید آهن فریک (۱/۰ تا ۹/۴) گریزندگی اکسیژن در منشا ماگمایی گوشته لیتوسفری با سرشت نیمه آکالان را نشان می دهد که در محیط فشاری کلی با کشش های موضعی فوران یافته است.

کلمات کلیدی:

Ararat, Basaltic lavas, Clinopyroxene, Gerik, Termobarometry
آرارات، بازالت کواترنری، ترموبارومتری، شیمی کانی، کلینوپیروکسن، گریک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246550>

